

[Arbejdsministeren]

get miljøtilsyn, men med et ønske om, at de eksisterende tilsyn indgår i et udbygget og tættere samarbejde.

Denne indstilling har miljøministeren og jeg valgt at følge. Vi synes, at VMT-ideen er god og på længere sigt kan betyde væsentlige lettelser for virksomhederne og for samfundet, og det kan betyde, at miljøproblemerne løses mere samordnet og mere bæredygtigt. Ved at udbygge samarbejdet mellem vores systemer fastholdes VMT-ideen, ikke med det resultat, som regeringen oprindeligt foreslog, men med et resultat, som der er bred opbakning til, og som nok skal vise sig at indebære betydelige fordele for virksomhederne. Den oprindelige skepsis, som regeringens forslag blev mødt med, er i den proces, som forslaget har igangsat, blevet afløst af et bredt ønske om at få realiseret VMT-ideen gennem et udbygget samarbejde.

Miljøministeren og jeg har igangsat arbejdet med at få udbygget det eksisterende samarbejde, og vi forventer, at en samarbejdsaftale med kommunernes og amternes positive deltagelse vil være på plads i juni måned i år.

Samarbejdsaftalen vil omfatte såvel det regionale som det centrale niveau. På det regionale niveau vil samarbejdet bl.a. omfatte den kerne af overlappende og sammenhængende områder, som VMT-udvalget har afgrænset, og på det centrale niveau vil samarbejdet komme til at omfatte f.eks. kampagnekoordinering og regeldannelse.

Lad mig derfor afslutningsvis svare på forespørgslen om, hvor langt regeringen er kommet i sine overvejelser om en sammenlægning af tilsynet med det ydre og det indre miljø, at regeringen har afsluttet sine overvejelser i denne omgang og nu er gået ind i arbejdsfasen.

*Forhandling***Tommy Dinesen (SF):**

Jeg skal starte med at sige tak til arbejdsministeren.

Den betænkning, der nu foreligger om VMT, viser om ikke andet en stor uenighed i det udvalg, der har arbejdet med forslaget – en uenighed, det ikke har været alene om. Dengang den daværende arbejdsminister, hr. Henning Dyrmosé, fremlagde forslaget, var tanken, at Arbejdstilsynets fjorten kredse skulle lægges ud til fem eller syv regionale landsdelsenheder. I

disse regionale enheder skulle amternes, kommunernes og Miljøstyrelsens miljøfunktioner samles, og Arbejds miljørådet skulle afløses af et Miljøråd.

Grundtanken bag forslaget var, at foreningen på arbejdspladsen og foreningen, der ryger ud i det omliggende samfund, stammer fra samme kilde, og at man derfor lige så godt kunne se på det i sammenhæng. Heri er SF enig.

Ligeledes var den daværende arbejdsminister åben over for, at VMT lige så godt kunne placeres under Miljøministeriet; det blev der da i hvert fald sagt.

Forslaget blev naturligvis diskuteret meget på daværende tidspunkt. Det skal også siges, at det er det eneste forslag, der er kommet fra denne regering i de sidste mange år på arbejdsmiljøområdet, bortset fra ét i år om ledelsesansvar, hvor det bliver muligt at straffe direktører og andre ledere med op til tolv års fængsel.

Ellers har der inden for de sidste fem-seks år fra regeringens side kun været to redegørelsesdebatter om arbejdsmiljøet – debatter, hvor alting har været malet i lyserøde farver under devisen »Her går det godt«, hvilket jo ligger langt fra sandheden.

For nylig kom SiD i Holstebro med en arbejdsmiljørapport, der viser, at man på grund af besparelser inden for arbejdsmiljøet svigter ved undersøgelser af ulykker foregået på arbejdspladserne, samt at der er en stigning i antallet af anmeldte ulykker. F.eks. var der i 1983 47.261 anmeldte ulykker, og i 1987 var der 53.040. Erhvervs sygdoms anmeldelserne er i samme periode steget fra 6.157 til 18.032.

Men er så mængden af det tekniske personale, herunder tilsynsførende og sundhedspersonalet i kredsene, steget i takt med det forøgede antal ulykker og anmeldelser? Nej. Der er i samme periode sket en reduktion fra i 1983 at være 282 ansatte til i 1987 at være 254.

En alvorlig anklage er vel også, at det fremføres, at ministeren forringer lovgivningen uden Folketingets vidende. Det var bl.a. det, SF argumenterede imod ved arbejdsmiljølovens vedtagelse i 1975, nemlig de for store beføjelser til arbejdsministeren.

Som eksempel lægger SiDs blad, Fagbladet, ikke fingrene imellem, når det den 9. marts i år omtaler arbejdsminister Knud Erik Kirkegaards indsats på arbejdsmiljøområdet, idet der her bl.a. står, at